

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ ખાતે

સ્પેશિયલ સિવિલ અપ્લિકેશન નં. ૯૨૩૮/૨૦૧૪

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી સી.એલ. સોની

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટર્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?	ના
૨	રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	હા
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	ના
૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલ કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે?	ના

=====

મેસર્સ નેમચંદ જૈન અને ૧....અરજદાર(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય અને ર....સામાવાળા(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

મેસર્સ વાડિયાઘાંડી એન્ડ કંપની, વકીલ: અરજદાર(ઓ) નં. ૧ - ૨ તરફથી

સરકારી વકીલ: સામાવાળા નં. ૧ તરફથી

સુશ્રી લીલુ કે. ભાયા, વકીલ: સામાવાળા નં. ૨ તરફથી

રૂલ બજવણી થયેલ: સામાવાળા(ઓ) નં. ૧ - ૩

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી સી.એલ. સોની

તારીખ: ૦૫/૦૬/૨૦૧૭

સીએવી ચુકાદો

૧. અરજદારો તરફથી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલે એવા કારણોસર કેસની અગ્રતાના ધોરણે સુનાવણી કરવાની વિનંતી કરી હતી કે અરજદારો છેલ્લા બે વર્ષથી વધુ સમયથી વીજ જોડાણ વિનાના હોવાથી તેઓ પોતાની ઔદ્યોગિક અને વ્યાપારી

પ્રવૃત્તિઓ શરૂ કરવા અસમર્થ છે. દર્શાવવામાં આવેલી તાકીદને ધ્યાનમાં રાખીને, આ બાબત અગ્રતાના ધોરણે સુનાવણી માટે હાથ પર લેવામાં આવી હતી.

૨. ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૨૬ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલ હાલની પિટિશનના ફકરા ૮ માં નીચે મુજબની અરજો કરવામાં આવી છે:

“(એ) નામદાર કોર્ટ સર્શિયોરરીની રિટ અથવા સર્શિયોરરીના સ્વરૂપની રિટ અથવા અન્ય કોઈ રિટ, હુકમ અથવા નિર્દેશ જારી કરીને તારીખ ૧૩.૩.૨૦૧૭ નો વાદગ્રસ્ત પત્રવ્યવહાર (એનેક્સર-એ) રદબાતલ કરવાની મહેરબાની કરશો;

(બી) નામદાર કોર્ટ યોગ્ય રિટ, હુકમ અથવા નિર્દેશ જારી કરીને સામાવાળા નં. ૨ અને ૩ ને પ્લોટ નં. ૮૦૯, જીઆઈડીસી, સરીગામ, ગામ સરીગામ, આઈએનએ (આઈએનએ) ખાતેના અરજદાર પેઢીના પરિસરમાં વ્યાપારી અને ઔદ્યોગિક હેતુઓ માટે કાયમી ધોરણે વીજ પુરવઠો પૂરો પાડવાનો નિર્દેશ કરવાની મહેરબાની કરશો;

વૈકલ્પિક રીતે

(સી) નામદાર કોર્ટ યોગ્ય રિટ, હુકમ અથવા નિર્દેશ જારી કરીને સામાવાળા નં. ૩ ને અરજદાર પેઢી દ્વારા પ્લોટ નં. ૮૦૯, જીઆઈડીસી, સરીગામ, ગામ સરીગામ, આઈએનએ (આઈએનએ) ખાતેના તેના પરિસરમાં ઔદ્યોગિક અને વ્યાપારી હેતુઓ માટે કાયમી વીજ પુરવઠા માટે દાખલ

કરાયેલ તારીખ ૧૭.૨.૨૦૧૪ ની અરજીઓ (એનેક્ષર-પી એકત્રિત), જે તારીખ ૧૩.૩.૨૦૧૪ ના વાદગ્રસ્ત પત્રવ્યવહાર (એનેક્ષર-એ) મારફતે પરત કરવામાં આવી છે, તેની પુનઃવિચારણા કરવાનો નિર્દેશ કરવાની મહેરબાની કરશો;

(ડી) આ પિટિશનની સુનાવણી અને આખરી નિકાલ બાકી હોય તે દરમિયાન, નામદાર કોર્ટ આ માનનીય કોર્ટને યોગ્ય જણાય તેવા નિયમો અને શરતો પર પ્લોટ નં. ૯૦૯, જીઆઈડીસી, સરીગામ, ગામ સરીગામ, આઈએનએ (આઈએનએ) ખાતેના અરજદાર પેઢીના પરિસરમાં ઔદ્યોગિક અને વ્યાપારી હેતુઓ માટે કાયમી વીજ પુરવઠા માટેનું જોડાણ આપવાનો સામાવાળા નં. ૨ અને ૩ ને નિર્દેશ કરવાની મહેરબાની કરશો;

(ઈ) ઉપર દર્શાવેલ ફકરા ૮(સી) ના સંદર્ભમાં એકતરફી વચગાળાની રાહત મંજૂર કરવાની મહેરબાની કરશો;

(એફ) કેસના પ્રવર્તમાન સંજોગોમાં જે કંઈ અન્ય વધુ રાહત/રાહતો યોગ્ય જણાય તે મંજૂર કરવાની મહેરબાની કરશો.”

૩. એનેક્ષર - ‘એ’ ખાતેના તારીખ ૧૩.૦૩.૨૦૧૪ ના વાદગ્રસ્ત પત્રવ્યવહાર દ્વારા, અરજદારોને જાણ કરવામાં આવી હતી કે મેસર્સ વિરાજ આઈસ કોલ્ડ સ્ટોરેજ (જેનો હવે પછી પૂર્વ ઉપભોક્તા તરીકે ઉલ્લેખ કરવામાં આવશે) વિરુદ્ધ રૂ. ૪૯,૦૭,૮૪૦.૯૩ ની લેણી રકમ બાકી હતી અને તેથી ધ ગુજરાત ઇલેક્ટ્રિસિટી

રેગ્યુલેટરી કમિશન (ઇલેક્ટ્રિસિટી સપ્લાય કોડ એન્ડ રિલેટેડ મેટર્સ) (ત્રીજો સુધારો) રેગ્યુલેશન્સ, ૨૦૧૦ (ટૂંકમાં “સદર વિનિયમો”) દ્વારા કલમ ૪.૧.૧૧ માં કરવામાં આવેલા સુધારા મુજબ, જ્યાં સુધી આવી લેણી રકમ ચૂકતે ન કરવામાં આવે ત્યાં સુધી કાયમી વીજ પુરવઠા માટેની તેમની અરજીઓ પર પ્રક્રિયા કરી શકાશે નહીં. વાદગ્રસ્ત પત્રવ્યવહાર સાથે, અરજદારોની અરજીઓ તેમને પરત કરવામાં આવી હતી.

૪. સુધારેલ કલમ ૪.૧.૧૧ નીચે મુજબ વંચાય છે:

“કોઈપણ પરિસર માટે નવા જોડાણ, પુનઃજોડાણ, વીજભાર વધારવા કે ઘટાડવા, નામ બદલવા અથવા સર્વિસ લાઈન ખસેડવા માટેની અરજી જ્યાં સુધી તે પરિસર સંબંધિત કોઈ લેણી રકમ અથવા ડિસ્ટ્રિબ્યુશન લાયસન્સદારના અધિકારક્ષેત્રમાં ગમે ત્યાં તેના નામે રહેલા અન્ય કોઈ સર્વિસ કનેક્શનના સંબંધમાં ડિસ્ટ્રિબ્યુશન લાયસન્સદાર પ્રત્યેની અરજદારની કોઈ લેણી રકમ ચૂકતે કરવામાં ન આવી હોય ત્યાં સુધી ધ્યાને લેવાની જરૂર રહેશે નહીં. પરંતુ શરત એ છે કે જો નવા અરજદાર પાસેથી અગાઉની લેણી રકમ વસૂલ કર્યા પછી જોડાણ આપવામાં આવે અને લાયસન્સદાર યોગ્ય કાનૂની ઉપાયો હાથ ધર્યા પછી તે પરિસરના અગાઉના ઉપભોક્તા/માલિક કે કબજેદાર પાસેથી લેણી રકમનો સંપૂર્ણ ભાગ મેળવી લે, તો આવી લેણી રકમ વસૂલ કરવા માટે થયેલા ખર્ચને સમાયોજિત કર્યા પછી જે નવા

ઉપભોક્તા/માલિક અથવા કબજેદાર પાસેથી લેણી રકમ વસૂલ કરવામાં આવી હોય તેમને તે રકમ પરત કરવામાં આવશે.”

પ. આ કોર્ટની પૂર્ણ પીઠ દ્વારા સ્પેશિયલ સિવિલ અપ્લિકેશન નં. ૨૫૮૨/૨૦૧૨ માં તેના તારીખ ૦૩.૧૨.૨૦૧૨ ના ચુકાદા (૨૦૧૩ (૧) જી.એલ.એચ. ૩૬૩ માં રિપોર્ટ થયેલ) મારફતે સદર વિનિયમોની કલમ ૪.૧.૧૧ ના પ્રથમ ભાગને અલ્ટ્રા વાયરસ (સત્તા બહારનો) જાહેર કરવામાં આવ્યો છે. એ બાબત નિર્દેશિત કરવામાં આવી છે કે આ કોર્ટની પૂર્ણ પીઠનો ચુકાદો માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ પડકાર હેઠળ છે અને માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સદર ચુકાદા પર મનાઈદુકમ આપ્યો છે. તેથી, આજના રોજ, સદર વિનિયમોની સુધારેલ કલમ ૪.૧.૧૧ અમલમાં છે.

ડ. અરજદારોના કેસ મુજબ, અરજદારોએ ગુજરાત ઔદ્યોગિક વિકાસ નિગમ (જીઆઈડીસી), સરીગામ ખાતેના ઔદ્યોગિક પ્લોટ નં. ૮૦૮ (જેનો હવે પછી પરિસર તરીકે ઉલ્લેખ કરવામાં આવશે) માં પટ્ટાધારક (લેસી) તરીકેના હક્કો, ટાઈટલ અને હિતો ખરીદ્યા પછી, તેઓએ તારીખ ૧૭.૦૮.૨૦૧૦ ના રોજ સદર પરિસરમાં ઔદ્યોગિક અને વ્યાપારી હેતુઓ માટે નવા કાયમી વીજ જોડાણો માટે અરજી કરી હતી. જોકે, સામાવાળા નં. ૨ - વીજ કંપનીએ કાયમી વીજ પુરવઠો પૂરો પાડ્યો ન હોવાથી, અરજદારોએ કામચલાઉ વીજ પુરવઠા માટે અરજી કરી હતી જે તારીખ ૧૮.૧૦.૨૦૧૦ ના રોજ મંજૂર કરવામાં આવી હતી અને તે તબક્કે સામાવાળા દ્વારા પરિસરના અગાઉના માલિકની કોઈ લેણી રકમ અંગે કોઈ

ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો ન હતો. આવો કામચલાઉ પુરવઠો છ મહિના માટે આપવામાં આવ્યો હતો જે ત્યારબાદ વધુ છ મહિના માટે લંબાવવામાં આવ્યો હતો, જોકે સામાવાળાએ ઓક્ટોબર, ૨૦૧૧ પછી કોઈ બિલ જારી કર્યું ન હતું, વધુ છ મહિનાની મુદત તારીખ ૩૧.૦૧.૨૦૧૨ ના રોજ પૂરી થતી હોવાથી, કામચલાઉ પુરવઠો વધુ છ મહિનાના સમયગાળા માટે લંબાવવાની વિનંતી કરવામાં આવી હતી પરંતુ સામાવાળાઓએ અચાનક કોઈ અગાઉની નોટિસ કે જાણ કર્યા વિના કામચલાઉ પુરવઠો કાપી નાખ્યો હતો. ત્યારબાદ, અરજદારોની વિનંતી પર સામાવાળાઓએ રૂ. ૨૯,૫૦૬/- નું બિલ જારી કર્યું હતું જે ચૂકવી દેવામાં આવ્યું હોવા છતાં સામાવાળાઓએ કામચલાઉ વીજ પુરવઠો પુનઃસ્થાપિત કર્યો ન હતો. અરજદારોએ ત્યારપછી કાનૂની નોટિસ આપી હતી અને તારીખ ૧૭.૧૨.૨૦૧૨ ના રોજ કામચલાઉ વીજ પુરવઠા માટે નિયત નમૂનામાં અરજી કરી હતી અને તે તબક્કે પણ સામાવાળાઓએ અગાઉના માલિકની કોઈ લેણી રકમ વિશે ઉલ્લેખ કર્યો ન હતો, પરંતુ તેનાથી વિપરીત સામાવાળા નં. ૨ ના સંબંધિત વ્યક્તિએ અરજી પર શેરો માર્યો હતો કે પરિસર પર વીજળીની કોઈ લેણી રકમ બાકી નથી. તેમ છતાં, અરજદારોને વીજળીનો કામચલાઉ પુરવઠો પુનઃસ્થાપિત ન કરવામાં આવતા, અરજદારોએ સ્પેશિયલ સિવિલ અપ્લિકેશન નં. ૪૩૧/૨૦૧૩ દાખલ કરી હતી અને સામાવાળા નં. ૨ એ પ્રથમ વખત તેના જવાબમાં એવી દલીલ રજૂ કરી હતી કે પરિસરના પૂર્વ માલિકની અગાઉની લેણી રકમ હતી જે વર્ષ ૧૯૯૮ ની હતી અને આવી લેણી રકમ માટે સિવિલ દાવો નં. ૮૦/૨૦૦૦ દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો જે વર્ષ

૨૦૦૨ માં બિનહાજરી બદલ ૨૬ કરવામાં આવ્યો હતો, અને સદર દાવાને પુનઃસ્થાપિત કરવાની પ્રક્રિયા ચાલી રહી હતી. આ કોર્ટે પરિસર ખાતે કારખાનાના બાંધકામનું કામ પૂર્ણ ન થાય ત્યાં સુધી અરજદારોને કામચલાઉ પુરવઠો ચાલુ રાખવાના નિર્દેશ સાથે અને અરજદારોને દસ દિવસની અંદર ઔદ્યોગિક તેમજ વ્યાપારી હેતુઓ માટે કાયમી જોડાણ માટે અરજી કરવાનો વધુ નિર્દેશ આપીને સદર પિટિશનનો નિકાલ કર્યો હતો. આમ, અરજદારોએ કાયમી વીજ પુરવઠા માટે બે અરજીઓ કરી હતી, જોકે ઉપર જણાવેલ કારણોસર આવી અરજીઓ પરત કરવામાં આવી હતી. પિટિશનમાં રજૂ કરવામાં આવેલી બે મુખ્ય દલીલો એ છે કે સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા પૂર્વ ઉપભોક્તા વિરુદ્ધ દાખલ કરવામાં આવેલો દાવો છેક ઓક્ટોબર, ૨૦૦૨ ના મહિનામાં બિનહાજરી બદલ ૨૬ થઈ ગયો હતો અને તેથી જ્યારે અરજદારોએ વીજ જોડાણો માટે અરજીઓ કરી ત્યારે અગાઉના માલિક વિરુદ્ધ વીજળીના શુલ્કની કોઈ બાકી રકમ ન હતી અને ઇલેક્ટ્રિસિટી એક્ટ, ૨૦૦૩ (ટૂંકમાં “સદર અધિનિયમ”) ની કલમ ૫૬(૨) ની જોગવાઈઓ મુજબ, અરજદારો પાસેથી વસૂલવા માંગવામાં આવતી અગાઉના માલિક વિરુદ્ધની લેણી રકમ સમયાવધિ-બાધિત બની ગઈ છે અને સમયાવધિ-બાધિત લેણી રકમ માટે અરજદારોને વીજ જોડાણ નકારી શકાય નહીં.

૭. અરજદારોના વકીલ મેસર્સ વાડિયાઘાંડી એન્ડ કંપની વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી રાહુલ દેવ સાથે વિદ્વાન વકીલ શ્રી જય કંસારાએ રજૂઆત કરી હતી કે પૂર્વ ઉપભોક્તા વિરુદ્ધની લેણી રકમ બાકી લેણી રકમ તરીકે વસૂલવાપાત્ર ન હતી,

કારણ કે આવી લેણી રકમની વસૂલાત માટેના દાવાને રદ કર્યા પછી, અરજદારોએ વીજ પુરવઠા માટે અરજી કરી તે વર્ષ ૨૦૧૩ સુધી દાવો પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે કોઈ અરજી દાખલ કરવામાં આવી ન હતી. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે જ્યારે અરજદારોએ વર્ષ ૨૦૧૦ માં નવા વીજ જોડાણ માટે અરજી કરી હતી, ત્યારે અરજદારોને પરિસરના પૂર્વ માલિક સામેની કોઈ બાકી લેણી રકમ વિશે ક્યારેય જાણ કરવામાં આવી ન હતી અને હકીકતમાં જ્યારે તારીખ ૧૭.૧૨.૨૦૧૨ ના રોજ અરજદારોએ કામચલાઉ જોડાણ માટે નિયત નમૂનામાં અરજી કરી ત્યારે પણ એમ જણાવવામાં આવ્યું હતું કે પરિસર પર કોઈ બાકી લેણી રકમ નથી. શ્રી કંસારાએ રજૂઆત કરી હતી કે અરજદારો દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ઉપરોક્ત પિટિશનના જવાબમાં આ કોર્ટ સમક્ષ પ્રથમ વખત એવું જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું કે પૂર્વ માલિક સામે વર્ષ ૧૯૯૮ ની લેણી રકમ પેનિંગ હતી જેના માટે વર્ષ ૨૦૦૦ માં સિવિલ દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે પૂર્વ માલિકની સમયાવધિ-બાધિત લેણી રકમ માટે, સદર વિનિયમોની કલમ ૪.૧.૧૧ નો આશરો લઈને અરજદારોને વીજ જોડાણ નકારી શકાય નહીં. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે સદર અધિનિયમની કલમ ૫૬(૨) મુજબ પણ, સામાવાળા નં. ૨ લેણી રકમ થયાની તારીખથી બે વર્ષના સમયગાળા પછી ઉપભોક્તા પાસેથી કોઈપણ ચાર્જ વસૂલવા માટે હકદાર નથી. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે નિર્વિવાદપણે, અરજદારો દ્વારા ખરીદવામાં આવેલા પરિસરના સંબંધમાં, પૂર્વ ઉપભોક્તાની ભૂતકાળની લેણી રકમની જે વસૂલાત અરજદારો પાસેથી કરવા માંગવામાં આવી છે તે બે વર્ષ કરતાં વધુ

સમયગાળા માટેની છે અને તેથી પૂર્વ ઉપભોક્તાની ભૂતકાળની લેણી રકમ અરજદારો પાસેથી વસૂલવાપાત્ર નથી અને જો આવી લેણી રકમ વસૂલવાપાત્ર ન હોય તો અરજદારોને વીજ જોડાણ નકારવા માટે તેમની સામે સદર વિનિયમોની કલમ ૪.૧.૧૧ નો ઉપયોગ કરી શકાય નહીં. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે પૂર્વ ઉપભોક્તા સામેની બાકી લેણી રકમ એ વીજ ચોરીના ચાર્જસ છે અને આવા ચોરીના ચાર્જસ વસૂલવા માટે સામાવાળા દ્વારા ઉપરોક્ત સંદર્ભિત સિવિલ દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે પૂર્વ ઉપભોક્તાના ચોરીના ચાર્જસની અરજદારો પાસેથી વસૂલાત માટે કલમ ૪.૧.૧૧ લાગુ કરી શકાય નહીં કારણ કે આવા ચાર્જસ દંડાત્મક પ્રકારના છે અને તે માત્ર તે વ્યક્તિ પાસેથી જ વસૂલ કરી શકાય છે જે પોતાના પરિસરમાં વીજ ચોરી કરવા માટે જવાબદાર જણાઈ હોય. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે પૂર્વ ઉપભોક્તાના પરિસર સંબંધિત કલમ ૪.૧.૧૧ હેઠળ જે લેણી રકમ વસૂલ કરી શકાય તે માત્ર સદર અધિનિયમની જોગવાઈઓ હેઠળ વિચારણા કરાયેલ વીજ વપરાશ માટેની નિયમિત લેણી રકમ અને અન્ય શુલ્ક છે અને ચોરીના ચાર્જસ નથી. તેથી, તેમણે પિટિશન મંજૂર કરવા અને પૂર્વ ઉપભોક્તાની બાકી લેણી રકમ ચૂકવે કરવાનો આગ્રહ રાખ્યા વિના ઉપરોક્ત પરિસર ખાતે ઔદ્યોગિક અને વ્યાપારી હેતુ માટે અરજદારોને કાયમી વીજ પુરવઠો આપવા સામાવાળા નં. ૨ અને ૩ ને નિર્દેશ આપવા ભારપૂર્વક વિનંતી કરી હતી.

૮. સામાવાળા નં. ૨ અને ૩ તરફથી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી લીલુ ભાયાએ રજૂઆત કરી હતી કે પૂર્વ ઉપભોક્તાની લેણી રકમ અરજદારો દ્વારા

ખરીદવામાં આવેલા પરિસર સંબંધિત છે અને સદર વિનિયમોની કલમ ૪.૧.૧૧ ની જરૂરિયાત મુજબ તેમના પરિસરમાં કાયમી વીજ જોડાણ મેળવવા માટે તેમણે આવી લેણી રકમ ચૂકવે કરવી જરૂરી છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે પૂર્વ ઉપભોક્તા વિરુદ્ધની બાકી લેણી રકમ વર્ષ ૧૯૯૮ ની હતી અને આવી લેણી રકમ વસૂલ કરવા માટે સામાવાળા નં. ૨ એ વર્ષ ૨૦૦૦ માં દાવો દાખલ કર્યો હતો જે સમયમર્યાદાના સમયગાળાની અંદર હતો. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે અરજદારો જેવા ભાવિ ઉપભોક્તાને વીજ જોડાણ આપવા માટે પૂર્વ ઉપભોક્તાની લેણી રકમની વસૂલાત માટે સદર અધિનિયમની કલમ ૫૬(૨) લાગુ પડતી નથી. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ઘડવામાં આવેલા વિનિયમો વૈધાનિક સ્વરૂપના છે અને તેથી, જે વ્યક્તિ વીજ જોડાણ ઈચ્છતી હોય તેણે કલમ ૪.૧.૧૧ દ્વારા સમાવિષ્ટ શરતોનું પાલન કરવું જરૂરી છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે કલમ ૪.૧.૧૧ ખાસ કરીને જે પરિસરમાં નવું જોડાણ અથવા પુનઃજોડાણ માંગવામાં આવ્યું હોય તે પરિસર સંબંધિત કોઈપણ લેણી રકમ ચૂકવે કરવાની જોગવાઈ કરે છે અને “કોઈપણ લેણી રકમ” શબ્દમાં વીજ ચોરી બદલ પૂર્વ ઉપભોક્તા સામે બાકી રહેલી લેણી રકમનો સમાવેશ થશે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે સદર અધિનિયમમાં કે કોઈપણ વિનિયમોમાં “લેણી રકમ” શબ્દ વ્યાખ્યાયિત થયેલ નથી અને તેથી વીજળીના નિયમિત વપરાશ માટેની લેણી રકમ અને ચોરીના ચાર્જસની વસૂલાત માટેની લેણી રકમ વચ્ચે કોઈ ભેદ પાડી શકાય નહીં. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ચોરીના ચાર્જસ પૂર્વ ઉપભોક્તાને તેના પરિસરમાં આપવામાં આવેલા વીજ જોડાણના સંબંધમાં હોવાથી, તે ચોક્કસપણે પૂર્વ

ઉપભોક્તા દ્વારા તેના પરિસર સંબંધિત ચૂકવવાપાત્ર લેણી રકમ ગણાશે અને જ્યારે આવા પરિસરમાં અરજદારો નવું વીજ જોડાણ ઇચ્છતા હોય, ત્યારે તેઓએ તેમના દ્વારા ખરીદવામાં આવેલા પરિસરમાં વીજ પુરવઠો મેળવવા માટે સદર વિનિયમોમાં સમાવિષ્ટ નિયમો અને શરતોનું પાલન કરવું પડશે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે કાયમી જોડાણ માટેની તેમની અરજીઓના પગલે અરજદારોને ભૂતકાળની લેણી રકમ વિશે તાત્કાલિક જાણ કરવામાં આવી હોવાથી, અરજદારો દ્વારા ચૂકવે કરવાની લેણી રકમ સમયાવધિ-બાધિત લેણી રકમ નથી. તેથી, તેમણે પિટિશન રદ કરવા ભારપૂર્વક વિનંતી કરી હતી.

૯. બંને પક્ષોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા પછી, કોર્ટને જણાય છે કે નિર્વિવાદપણે, જ્યારે અરજદારોએ પૂર્વ ઉપભોક્તા પાસેથી પરિસરમાં હક્કો ખરીદ્યા ત્યારે પરિસરના પૂર્વ ઉપભોક્તા વિરુદ્ધ વર્ષ ૧૯૯૮ ના ચોરીના ચાર્જસની બાકી લેણી રકમ હતી જેની વસૂલાત માટે સામાવાળા નં. ૨ એ વર્ષ ૨૦૦૦ માં સિવિલ દાવો દાખલ કર્યો હતો. સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા દાખલ કરાયેલા દાવાના દાવાઅરજીની નકલ કોર્ટને બતાવવામાં આવી હતી જેમાંથી કોર્ટને જણાય છે કે દાવામાં પૂર્વ ઉપભોક્તા પાસેથી માંગવામાં આવેલી વસૂલાત અરજદારો દ્વારા ખરીદવામાં આવેલા પરિસર ખાતેના વીજ જોડાણના સંબંધમાં ચોરીના ચાર્જસની છે. આવો દાવો લિમિટેશનના સમયગાળાની અંદર દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો, જોકે સામાવાળા નં. ૨ અને ૩ વતી સોગંદનામા-જવાબમાં જણાવ્યા મુજબ, પ્રતિવાદીઓ પૈકીના એકને સમન્સ બજવણી કરવામાં

અસમર્થતાના કારણે દાવો બિનહાજરી બદલ રદ થયો હતો. પિટિશનમાં લેવામાં આવેલા કારણો પૈકીનું એક એ છે કે દાવો ઓક્ટોબર, ૨૦૦૨ ના મહિનામાં રદ કરવામાં આવ્યો હતો અને દાવો પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે દાખલ કરવામાં આવેલી અરજી લિમિટેશનથી બાધિત હતી અને આમ જ્યારે અરજદારોએ તારીખ ૨૪.૦૫.૨૦૧૦ ના રોજ પરિસર ખરીદ્યું ત્યારે પરિસર પર કોઈ બાકી લેણી રકમ ન હતી. કોર્ટને જણાય છે કે માત્ર એટલા માટે કે દાવો બિનહાજરી બદલ રદ થયો હતો અને પુનઃસ્થાપનાની અરજી લિમિટેશનના સમયગાળા પછી દાખલ કરવામાં આવી હતી તે આપોઆપ એવું કહેવા માટે કોઈ આધાર બનતું નથી કે અરજદારો દ્વારા ખરીદવામાં આવેલા પરિસરના સંબંધમાં કોઈ બાકી લેણી રકમ ન હતી. અરજદારોના વિદ્વાન વકીલે જોકે એવી રજૂઆત કરી હતી કે સદર અધિનિયમની કલમ ૫૬(૨) ની દ્રષ્ટિએ પણ પૂર્વ ઉપભોક્તાની લેણી રકમની વસૂલાત સમયાવધિ-બાધિત હતી. એ નોંધવું જરૂરી છે કે કલમ ૫૬ ની પેટા-કલમ (૨) માં પૂરી પાડવામાં આવેલી મર્યાદા ઉપભોક્તા પાસેથી રકમ પ્રથમ વખત વસૂલવાપાત્ર બને તે તારીખથી ગણવાની શરૂ થાય છે પરંતુ જો આવી રકમ પૂરી પાડવામાં આવેલી વીજળીના ચાર્જસની બાકી રકમ તરીકે સતત વસૂલવાપાત્ર તરીકે દર્શાવવામાં આવી હોય, તો તેમાં પૂરી પાડવામાં આવેલી બે વર્ષની સમયમર્યાદા ધ્યાને લીધા વિના આવી રકમ વસૂલ કરી શકાય છે. સદર અધિનિયમની કલમ ૫૬ ની જોગવાઈ પરથી એવું જણાતું નથી કે ચોરીના ચાર્જસની વસૂલાત માટે બે વર્ષની સમયમર્યાદા લાગુ પડશે. જો લિમિટેશનનો સામાન્ય કાયદો લાગુ પડે, તો સિવિલ દાવો ત્રણ વર્ષની અંદર દાખલ કરવામાં

આવ્યો હોવાથી તે સમયાવધિ-બાધિત ન હતો અને હવે જ્યારે પુનઃસ્થાપનાની અરજી દાખલ કરવામાં આવી છે, ત્યારે આ તબક્કે એવું કહી શકાય નહીં કે લેણી રકમની વસૂલાત સમયાવધિ-બાધિત થઈ ગઈ છે.

૧૦. અરજદારોના વિદ્વાન વકીલે જોકે એવી રજૂઆત કરી હતી કે જ્યારે અરજદારોએ મે, ૨૦૧૦ ના મહિનામાં પ્રથમ વખત કાયમી જોડાણ માટે અરજી કરી ત્યારે અરજદારોને પૂર્વ ઉપભોક્તા સામેની કોઈ બાકી લેણી રકમ વિશે ક્યારેય જાણ કરવામાં આવી ન હતી અને ડિસેમ્બર, ૨૦૧૨ ના મહિનામાં જ્યારે અરજદારોએ કામચલાઉ જોડાણ લંબાવવા માટે અરજી કરી ત્યારે એવી જાણ કરવામાં આવી હતી કે પરિસર પર વીજળીની કોઈ લેણી રકમ બાકી નથી પરંતુ વર્ષ ૨૦૧૪ માં પ્રથમ વખત અરજદારોને જાણ કરવામાં આવી હતી કે પૂર્વ ઉપભોક્તા સામે બાકી લેણી રકમ છે જે અરજદારોએ ચૂકતે કરવી જરૂરી છે, તેમ છતાં તે સમય સુધીમાં અરજદારોને વીજ જોડાણ આપવા માટે પૂર્વ ઉપભોક્તાની વસૂલવા માંગેલી બાકી લેણી રકમ અરજદારો સામે સમયાવધિ-બાધિત થઈ ગઈ હતી. અરજદારોના વિદ્વાન વકીલે લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ નં. ૧૫૧૮/૨૦૦૬ માં પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૦૪.૦૪.૨૦૧૪ ના ચુકાદા પર આધાર રાખીને એવી રજૂઆત કરી હતી કે સદર ચુકાદામાં ઠરાવ્યા મુજબ ત્રણ વર્ષથી વધુ સમય માટે સમયાવધિ-બાધિત થઈ ગયેલી લેણી રકમ અનુગામી ખરીદનાર પાસેથી કાયદેસર રીતે વસૂલવાપાત્ર કહી શકાય નહીં. સદર કેસની હકીકતો પરથી જણાય છે કે વીજ જોડાણ તારીખ ૦૧.૦૬.૧૯૭૭ ના રોજ કાયમી ધોરણે કાપી

નાખવામાં આવ્યું હતું અને વર્ષ ૨૦૦૪/૨૦૦૫ માં લેણી રકમ વસૂલવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો હતો. તેમાં જણાવેલી હકીકતો પરથી એવું જણાતું નથી કે પૂર્વ ઉપભોક્તા પાસેથી લેણી રકમની વસૂલાત માટે કોઈ દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. એવું જણાય છે કે જ્યારે અનુગામી ખરીદદારે વર્ષ ૨૦૦૫ માં વીજ પુરવઠા માટે અરજી કરી ત્યારે જ તેને વર્ષ ૧૯૭૭ ની લેણી રકમ ચૂકતે કરવા માટે કહેવામાં આવ્યું હતું. હાલના કેસમાં, ઉપર જણાવ્યા મુજબ વર્ષ ૧૯૯૮ માં ચોરીના ચાર્જસ લેણા થયા પછી, સામાવાળા નં. ૨ એ વર્ષ ૨૦૦૦ માં એટલે કે બે વર્ષની અંદર દાવો દાખલ કર્યો હતો. આમ, પૂર્વ ઉપભોક્તા વિરુદ્ધની લેણી રકમ સમયાવધિ-બાધિત બની ન હતી. આમ, સદર ચુકાદો હાલના કેસની હકીકતોમાં લાગુ પડશે નહીં.

૧૧. અરજદારોએ તારીખ ૧૭.૦૨.૨૦૧૪ ના રોજ કાયમી વીજ પુરવઠા માટે બે અલગ અલગ અરજીઓ કરી હતી. કાયમી વીજ પુરવઠા માટેની આ બે અરજીઓના સંબંધમાં જ અરજદારોને એનેક્સર - ‘એ’ ખાતેની તારીખ ૧૩.૦૩.૨૦૧૪ ની જાણ દ્વારા જણાવવામાં આવ્યું છે કે સદર વિનિયમોની કલમ ૪.૧.૧૧ મુજબ, અરજદારોએ પહેલા પૂર્વ ઉપભોક્તાની લેણી રકમ ચૂકતે કરવાની રહેશે ત્યારપછી જ તેમની અરજીઓ પર પ્રક્રિયા કરી શકાશે. એ નોંધવું જરૂરી છે કે જ્યારે અરજદારોએ તારીખ ૨૪.૦૨.૨૦૧૨ ના રોજ કાપી નાખવામાં આવેલા કામચલાઉ વીજ પુરવઠાને પુનઃસ્થાપિત કરવાની માંગ કરતી સ્પેશિયલ સિવિલ અપિલકેશન નં. ૪૩૧/૨૦૧૩ દાખલ કરી હતી, ત્યારે સામાવાળા નં. ૨

અને ૩ વતી દાખલ કરવામાં આવેલા તારીખ ૨૫.૦૩.૨૦૧૩ ના સોગંદનામા-જવાબ મારફતે અરજદારોને વાકેફ કરવામાં આવ્યા હતા કે પૂર્વ ઉપભોક્તા વિરુદ્ધની લેણી રકમ બાકી હતી અને સદર વિનિયમોની કલમ ૪.૧.૧૧ ને ધ્યાનમાં રાખીને, જ્યાં સુધી પૂર્વ ઉપભોક્તાની આવી બાકી લેણી રકમ ચૂકતે ન થાય ત્યાં સુધી અરજદારો દ્વારા ખરીદવામાં આવેલા પરિસરમાં જોડાણ આપી શકાય નહીં. સદર પિટિશનનો નિકાલ કરતી વખતે આ કોર્ટે તારીખ ૧૦.૦૨.૨૦૧૪ ના મૌખિક ચુકાદાના ફરરા ૩ માં નીચે મુજબનું અવલોકન કર્યું હતું:

“૩. રજૂઆત દરમિયાન એ બાબત પ્રકાશમાં આવી કે અરજદારે હજુ કાયમી જોડાણ માટે અરજી કરવાની બાકી છે કારણ કે હાલનું જોડાણ માત્ર ફેક્ટરી બિલ્ડિંગના બાંધકામના હેતુ માટે જ છે. એ હકીકત નોંધવી જરૂરી છે કે વીજ પુરવઠાના જુદા જુદા હેતુઓ માટે અલગ અલગ ટેરિફ હોય છે અને તેથી, બધા દ્વારા સ્પષ્ટપણે સમજાયું છે કે અરજદારે વ્યાપારી તેમજ ઔદ્યોગિક હેતુ માટે કાયમી ધોરણે નવા વીજ જોડાણ માટે અરજી કરવી પડશે.”

આમ, અરજદારોને કાયમી જોડાણ માટેની અરજીઓ કરવામાં આવી તે પહેલાં જ પૂર્વ ઉપભોક્તાની લેણી રકમ વિશે જાણકારી હતી અને તેઓએ આવી અરજીઓ કર્યા પછી પણ તરત જ તેમને જાણ કરવામાં આવી હતી. આ બાબતને ધ્યાને લેતાં, લેણી રકમની વસૂલાત માટેની ત્રણ વર્ષની લિમિટેશનને ધ્યાને રાખતાં

પણ, અરજદારો વતી રજૂ કરવામાં આવેલી આ દલીલ સ્વીકારવી શક્ય નથી કે અરજદારો દ્વારા ખરીદવામાં આવેલા પરિસરના સંબંધમાં લેણી રકમ અરજદારો સામે સમયાવધિ-બાધિત બની ગઈ છે. અરજદારોના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા જે કેસ પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે તે **હરિયાણા સ્ટેટ ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડ વિરુદ્ધ હનુમાન રાઈસ મિલ્સ, ધનૌરી, (૨૦૧૦) ૯ એસ.સી.સી. ૧૪૫** ના કેસમાં, તેમાંના સામાવાળાએ જ્યારે વીજ જોડાણ માટે અરજી કરી ત્યારે અગાઉના ઉપભોક્તાની લેણી રકમની માંગણીને અધિકૃત કરતો કોઈ વૈધાનિક નિયમ અથવા પુરવઠાના નિયમો અને શરતો અસ્તિત્વમાં ન હતા. આવા નિયમો અને શરતો પાછળથી દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા. માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા એવું જણાવ્યું હતું કે જ્યારે સામાવાળાએ વીજ જોડાણ માટે સૌપ્રથમ અપીલકર્તા ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડનો સંપર્ક કર્યો ત્યારે બાકી લેણી રકમ માટે કોઈ માંગણી કરવામાં આવી ન હતી અને સામાવાળાએ જોડાણ મેળવી લીધું હતું. ત્રણ વર્ષ કરતાં વધુ સમય પછી પૂર્વ ઉપભોક્તાની લેણી રકમ ચૂકવે કરવા માટે માંગણી કરવામાં આવી હતી. આવી હકીકતલક્ષી પરિસ્થિતિમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે હાઈકોર્ટ દ્વારા લેવાયેલા આ વલણને સમર્થન આપ્યું હતું કે અગાઉના માલિક સંબંધિત દાવો તેમાંના સામાવાળા સામે અમલમાં મૂકી શકાય નહીં. આ ચુકાદો હાલના કેસની હકીકતોમાં કોઈ લાગુ પડતો નથી.

૧૨. વીજ પુરવઠા માટે અરજી કરનાર વ્યક્તિએ પુરવઠાના નિયમો અને શરતોનું પાલન કરવાનું રહે છે. તેથી, જ્યારે સદર વિનિયમોની કલમ ૪.૧.૧૧ એવી જોગવાઈ કરે છે કે જ્યાં સુધી તે પરિસર સંબંધિત કોઈ લેણી રકમ ચૂકવે ન થાય

ત્યાં સુધી કોઈપણ પરિસર માટે નવા જોડાણ અથવા પુનઃજોડાણ અથવા નામ બદલવા અથવા સર્વિસ લાઈન ખસેડવા માટેની કોઈ અરજી ધ્યાને લેવાની જરૂર નથી, ત્યારે અરજદારોએ જે પરિસર માટે કાયમી વીજ પુરવઠા માટે અરજી કરી છે તે પરિસરના સંબંધમાં બાકી લેણી રકમ ચૂકવે કરવા સંબંધિત શરતનું પાલન કરવું જરૂરી છે. કલમ ૪.૧.૧૧ માં, વીજ કંપની માટે પૂર્વ ઉપભોક્તાની લેણી રકમ ચૂકવે કરવાની માંગણી કરવા માટે કોઈ સમયમર્યાદા પૂરી પાડવામાં આવી નથી. જ્યારે અરજદારોએ પરિસર ખરીદ્યું, ત્યારે તેઓ પરિસરના સંબંધમાં વીજળીની લેણી રકમ વિશે ખાતરી કરી શક્યા હોત અને સંતોષ મેળવી શક્યા હોત. જોકે, પરિસરના એવા ખરીદનાર કે જે પરિસરના અગાઉના માલિક સામે વીજળીની લેણી રકમ બાકી હોવા વિશે વાકેફ હતા અને જે તેનાથી વાકેફ ન હતા તેમની વચ્ચે કોઈ ભેદ પાડી શકાય નહીં. બંને કિસ્સાઓમાં, પરિસરના ખરીદનાર અથવા નવા કબજેદારને પુરવઠો આપતા પહેલા લેણી રકમ ચૂકવે કરવા માટે કલમ ૪.૧.૧૧ જેવી વૈધાનિક સ્વરૂપની શરત હોય ત્યારે ખરીદનાર અથવા પરિસરના નવા કબજેદાર દ્વારા લેણી રકમ ચૂકવવાની રહે છે.

૧૩. કલમ ૪.૧.૧૧ માં વપરાયેલા “તે પરિસર સંબંધિત કોઈપણ લેણી રકમ” શબ્દોમાં પૂર્વ ઉપભોક્તા પાસેથી વસૂલવાના ચોરીના ચાર્જસનો સમાવેશ થશે નહીં પરંતુ તે વીજ વપરાશ માટેના નિયમિત ચાર્જસ અથવા સદર અધિનિયમ હેઠળ ઉપભોક્તા પાસેથી વસૂલ કરવા માટે વિચારણા કરાયેલ અન્ય ચાર્જસની વસૂલાતના સંબંધમાં છે તેવી દલીલના સંદર્ભમાં, કોર્ટને જણાય છે કે એક ઉપભોક્તા, જે અન્યથા પોતાના દ્વારા વપરાયેલી વીજળી માટેના નિયમિત

ચાર્જસ અને સદર અધિનિયમ હેઠળ ચૂકવવાપાત્ર અન્ય ચાર્જસ ચૂકવવા માટે જવાબદાર છે, જો અનધિકૃત રીતે અથવા વીજ ચોરી કરીને વીજ પુરવઠાનો ઉપયોગ કરે છે અને સદર અધિનિયમની કલમ ૧૨૬ હેઠળ અથવા સદર અધિનિયમની કલમ ૧૩૫ હેઠળ કરવામાં આવેલા આકારણી મુજબ ચાર્જ ચૂકવવા માટે જવાબદાર બને છે, તો તે ઉપભોક્તા દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર લેણી રકમ છે. વીજળીના અનધિકૃત ઉપયોગ અને વીજ ચોરી માટેની આકારણી પરિસર સંબંધિત કહી શકાય કારણ કે પરિસર ખાતેના વિદ્યુત સ્થાપન સાથે સંબંધ ધરાવ્યા વિના વીજળીનો અનધિકૃત ઉપયોગ કે વીજ ચોરી કરવી શક્ય નથી. “લેણી રકમ” શબ્દ સદર અધિનિયમ, નિયમો કે વિનિયમોમાં વ્યાખ્યાયિત થયેલ નથી કે વીજ કંપની દ્વારા ઉપભોક્તાને વીજ પુરવઠો પૂરો પાડવાના સંબંધમાં ઉપભોક્તા પાસેથી વસૂલવાપાત્ર ચોરીના ચાર્જસ સંબંધિત લેણી રકમ અને અન્ય ચાર્જસ વચ્ચે સદર અધિનિયમમાં કે વિનિયમોમાં કોઈ ભેદ પાડવામાં આવ્યો નથી. તેથી, કલમ ૪.૧.૧૧ નો અમલ કરીને ચોરીના ચાર્જસને લેણી રકમ તરીકે વસૂલ કરી શકાતા નથી તેવી દલીલ સ્વીકારી શકાય નહીં. અરજદારોના વિદ્વાન વકીલે જોકે, તમિલનાડુ ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડ વિરુદ્ધ સબસ્થી અમ્માલ (૨૦૧૫ એસ.સી.સી. ઓનલાઈન મદ્રાસ ૧૨૯૯) ના કેસમાં મદ્રાસ હાઈકોર્ટના નિર્ણય પર આધાર રાખીને એવી રજૂઆત કરી હતી કે મદ્રાસ હાઈકોર્ટે ઠરાવ્યા મુજબ, વીજળીના જોડાણ કે પુનઃજોડાણની માંગણી કરતા પરિસરના અનુગામી કબજેદારને વીજ જોડાણ આપવા માટે અગાઉના ઉપભોક્તા સામેના ચોરીના ચાર્જસ વસૂલ કરી શકાય નહીં.

૧૪. સદર કેસમાં, મદ્રાસ હાઇકોર્ટે તમિલનાડુ ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડ (રિકવરી ઓફ ડ્યુઝ) એક્ટ, ૧૯૭૮ ની કલમ ૨(૩) અને ૨(૨) માં આપવામાં આવેલી “દેવાદાર” અને “લેણી રકમ” ની વ્યાખ્યાના સંદર્ભમાં વીજ પુરવઠાના નિયમો અને શરતોની કલમ ૬.૧૦ પર વિચારણા કરી હતી. મદ્રાસ હાઇકોર્ટે ફકરા નં. ૧૨ થી ૧૯ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે અને ઠરાવ્યું છે:

૧૨. આ સંબંધમાં, આ કોર્ટ ખૂબ જ પ્રાસંગિક રીતે નિર્દેશ કરે છે કે સ્ટેટ વિરુદ્ધ સંથાના કુમાર [૨૦૦૪ એમ.એલ.જે. (ફિ.) ૪૫૦ (મદ્રાસ)] માં આ કોર્ટના નિર્ણય મુજબ “ઉપભોક્તા” શબ્દમાં એવી કોઈપણ વ્યક્તિનો સમાવેશ થાય છે કે જેના પરિસરને ઊર્જા મેળવવાના હેતુ માટે વીજળી સાથે જોડવામાં આવ્યું હોય, કોઈ પણ વ્યક્તિ એ મહત્વપૂર્ણ હકીકતને અવગણી શકે નહીં કે તમિલનાડુ ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડ (રિકવરી ઓફ ડ્યુઝ) એક્ટ, ૧૯૭૮ ની કલમ ૨(૩) અને ૨(૨) દેવાદાર અને લેણી રકમ શબ્દોને નીચે મુજબ વ્યાખ્યાયિત કરે છે:

૨(૩) “દેવાદાર” એટલે એવી વ્યક્તિ કે જેના દ્વારા કોઈપણ લેણી રકમ ચૂકવવાપાત્ર હોય.

૨(૨) “લેણી રકમ” એટલે બોર્ડને નીચેના કારણોસર ચૂકવવાપાત્ર કોઈપણ રકમ--

- (૧) પૂરી પાડવામાં આવેલી વિદ્યુત ઊર્જાનો વપરાશ; અથવા
- (૨) કોઈપણ ઇલેક્ટ્રિક મીટર, ઇલેક્ટ્રિક મશીનરી, કંટ્રોલ ગિયર, ફિટિંગ્સ,

વાયરો અથવા લાઈટિંગ, હીટિંગ, ફૂલિંગ અથવા મોટીવ પાવર માટેના અથવા અન્ય કોઈપણ હેતુ જેના માટે વીજળીનો ઉપયોગ થઈ શકે અથવા થઈ શકતો હોય તે માટેના સાધનો, અથવા વીજળી દ્વારા સંચાલિત કોઈપણ ઔદ્યોગિક અથવા કૃષિ મશીનરીના ભાડા, નિરીક્ષણ, પરીક્ષણ, ઇન્સ્ટોલેશન, કનેક્શન રિપેરિંગ, જાળવણી અથવા હટાવવા માટેનું કોઈપણ મહેનતાણું, ભાડું અથવા અન્ય ચાર્જ; અથવા (૩) ઉધાર લીધેલ પરંતુ પરત ન કરાયેલ ઉપરોક્ત મુજબના કોઈપણ માલની કિંમત.”

૧૩. જ્યાં સુધી હાલના કેસનો સંબંધ છે, પ્રથમ સામાવાળા/રિટ અરજદાર એવી વ્યક્તિ નથી કે જેમણે ઊર્જાની ચોરી કરી હોય. વાસ્તવમાં, સેંગલમ્માલ (અગાઉના ભાડુઆત) નામના વ્યક્તિએ વીજ ચોરી કરી હોવાનો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો અને હકીકતમાં, બીજા સામાવાળા/તમિલનાડુ સ્લમ કિલયરન્સ બોર્ડનો તારીખ ૩૧.૧૨.૨૦૦૫ નો ફાળવણી હુકમ છ મહિનાના માસિક ભાડાની એડવાન્સ ચુકવણી અને અન્ય શરતો દર્શાવે છે જેનું પ્રથમ સામાવાળા/રિટ અરજદાર દ્વારા પાલન કરવામાં આવ્યું હતું. જોકે, બીજા સામાવાળાના અગાઉના ભાડુઆત એટલે કે સેંગલમ્માલ દ્વારા કરવામાં આવેલી વીજળી/ઊર્જાની ચોરી માટે, અપીલકર્તા/ટીએનઈબી દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૧૭.૦૩.૨૦૧૧ ના વાદગ્રસ્ત હુકમમાં જણાવ્યા મુજબ પ્રથમ

સામાવાળા/રિટ અરજદાર પર દંડ તરીકે વ્યાજ સહિત રૂ. ૧૫,૫૩,૯૭૫/- ની રકમ ચૂકવવાની જવાબદારી લાદી શકાય નહીં.

૧૪. તમિલનાડુ ઇલેક્ટ્રિસિટી સપ્લાય કોડ, ૨૦૦૪ ના વિનિયમ ૧૭(૯) (એ) (જે તારીખ ૧૮.૦૩.૨૦૧૧ ના જાહેરનામા નં. ટીએનઈઆરસી/એસસી/૭-૨૫ મારફતે સુધારા દ્વારા લાવવામાં આવ્યો હતો) ની ઝીણવટભરી તપાસ સૂચવે છે કે તે માત્ર એટલું જ જણાવે છે કે 'કોઈ' પરિસરમાં સર્વિસ કનેક્શનના કિસ્સામાં, જે કોઈપણ લેણી રકમની ચુકવણીમાં કસૂર કરવા બદલ ડિસ્કનેક્ટ/વિખેરી નાખવામાં આવ્યા હોય અને જો તે પરિસરમાં અન્ય વ્યક્તિઓ દ્વારા ખરીદી અથવા ટ્રાન્સફર અથવા લીઝના આધારે આવા સર્વિસ કનેક્શન ફરીથી જોડવાના હોય અથવા નવા સર્વિસ કનેક્શન મેળવવાના હોય, તો ડિસ્ટ્રિબ્યુશન લાયસન્સદાર અરજદાર દ્વારા તે પરિસર સંબંધિત લેણી રકમની ચુકવણી કર્યા પછી જ તે પરિસરમાં, યથાપ્રસંગ, આવા સર્વિસ કનેક્શન ફરીથી જોડશે અથવા નવા સર્વિસ કનેક્શન આપશે'.

૧૫. હાલના કેસમાં, પ્રથમ સામાવાળા/રિટ અરજદારે એસ્ટેટ ઓફિસરને દર મહિને રૂ. ૧૯૭૦/- ના દરે છ મહિનાના ભાડા પેટે રૂ. ૧૧,૮૨૦/- ની રકમ ચૂકવી હતી અને હકીકતમાં, બીજા સામાવાળા/તમિલનાડુ સ્લમ કિલચરન્સ બોર્ડે પણ તમિલનાડુ ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડને વીજ જોડાણ આપવા માટે વાંધા પ્રમાણપત્ર આપ્યું હતું. ઉપરાંત, પ્રથમ સામાવાળા/રિટ

અરજદારનું એવું વલણ છે કે તેણીએ માસિક ભાડા અને અન્ય આનુષંગિક ચાર્જ્સ પેટે બીજા સામાવાળા/તમિલનાડુ સ્લમ કિલચરન્સ બોર્ડને રૂ. ૨૩૮૩/- ની રકમ ચૂકવી હતી.

૧૬. એ વાત નિર્વિવાદ છે કે ઇલેક્ટ્રિસિટી એક્ટ, ૨૦૦૩ ની કલમ ૫૬(૨) ના તત્વો વીજ પુરવઠાના વપરાશ માટેની રકમની ચુકવણી કરવામાં નિષ્ફળતા બદલ વીજ પુરવઠો કાપી નાખવાની સત્તા ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડને આપે છે. પ્રથમ સામાવાળા/રિટ અરજદારના વિજ્ઞાન વકીલ એવી દલીલ કરે છે કે અપીલકર્તા/તમિલનાડુ ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડના તારીખ ૧૭.૦૩.૨૦૧૧ ના વાદ્યસ્ત હુકમમાં માંગવામાં આવેલ વ્યાજ સહિતના દંડના સંબંધમાં અપીલકર્તા/ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડ દ્વારા કરવામાં આવેલી માંગણી ઇલેક્ટ્રિસિટી એક્ટ, ૨૦૦૩ ની કલમ ૫૬(૨) મુજબ લિમિટેશનના કાયદા દ્વારા બાધિત છે, જે નીચે મુજબ જણાવે છે: ”તે સમયે અમલમાં હોય તેવા અન્ય કોઈ કાયદામાં કંઈપણ સમાવિષ્ટ હોવા છતાં, આ કલમ હેઠળ કોઈપણ ઉપભોક્તા પાસેથી લેણી નીકળતી કોઈપણ રકમ, આવી રકમ પ્રથમ વખત લેણી બની તે તારીખથી બે વર્ષના સમયગાળા પછી વસૂલવાપાત્ર રહેશે નહીં, સિવાય કે આવી રકમ પૂરી પાડવામાં આવેલી વીજળીના ચાર્જ્સની બાકી રકમ તરીકે સતત વસૂલવાપાત્ર તરીકે દર્શાવવામાં આવી હોય અને લાયસન્સદાર વીજ પુરવઠો કાપશે નહીં.”

૧૭. આ તબક્કે, આ કોર્ટ ખૂબ જ પ્રાસંગિક રીતે હરિયાણા સ્ટેટ ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડ વિરુદ્ધ હનુમાન રાઈસ મિલ્સ, ધનૌરી અને અન્ય [૨૦૧૦ (૯) એસ.સી.સી. ૧૪૫] માં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય તરફ નિર્દેશ કરે છે જેમાં પૃષ્ઠ ૧૫૧ પર ફકરા ૧૪ માં નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે અને ઠરાવવામાં આવ્યું છે: “૧૪. જ્યારે પ્રથમ સામાવાળાએ તે જ પરિસર માટે પોતાના નામે વીજ જોડાણ મેળવવા માટે અપીલકર્તાનો સંપર્ક કર્યો અને વર્ષ ૧૯૯૧ માં તે મેળવ્યું ત્યારે અપીલકર્તાએ કથિત બાકી લેણી રકમની માંગણી કરી ન હતી. ત્યારપછી ત્રણ વર્ષથી વધુ સમય બાદ, અપીલકર્તા દ્વારા તારીખ ૧૬.૦૧.૧૯૯૫ ના રોજ પ્રથમ વખત એવી માંગણી કરવામાં આવી હતી કે અગાઉના માલિકની વીજળીની લેણી રકમ બાકી હતી. આ સંજોગોમાં, અગાઉના માલિક સંબંધિત દાવો પ્રથમ સામાવાળા સામે અમલમાં મૂકી શકાય નહીં.”

૧૮. તેથી, હાલના કેસમાં હકીકત એ છે કે પ્રથમ સામાવાળા/રિટ અરજદારને તારીખ ૩૧.૧૨.૨૦૦૫ ના હુકમ દ્વારા શેડ નં. ૯૧૫, ૨૮મી શેરી, બી.વી. કોલોની, વ્યાસરપડી, ચેન્નઈ-૩૯ ફાળવવામાં આવ્યો હતો અને તે નાની પોલિથીન બેગમાં મીઠું પેક કરવાનો અને છૂટકમાં વેચવાનો નાનો વેપાર કરે છે. વધુમાં, તેના નાના વ્યવસાય માટે વીજ પુરવઠો જરૂરી છે અને તેથી અપીલકર્તા/પ્રથમ સામાવાળા દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ

તારીખ ૧૭.૦૩.૨૦૧૧ નો વાદગ્રસ્ત હુકમ જેમાં પ્રથમ સામાવાળા/રિટ અરજદાર પાસેથી તમિલનાડુ ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડને વ્યાજ સહિત રૂ. ૧૫,૫૩,૯૭૫/- ની રકમ ચૂકવવાની માંગણી કરવામાં આવી છે અને જ્યારે તે ઉપરોક્ત રકમ ચૂકવવા તૈયાર હોય ત્યારે જ તેના નામે નવા સર્વિસ કનેક્શન અંગે વિચારણા કરવામાં આવશે તે કાયદાની નજરમાં કાયદેસર રીતે ટકી શકે તેમ નથી કારણ કે વીજ ચોરી માટે અથવા વીજ ચોરીના સંબંધમાં કોઈ વ્યક્તિ દ્વારા મેળવેલા લાભ માટે માત્ર તે ચોક્કસ વ્યક્તિને જ આરોપી ગણી શકાય અને જેની સામે અપીલકર્તા/પ્રથમ સામાવાળા/ટીએનઈબી કાયદા અનુસાર અને કાયદેસર રીતે આગળ વધી શકે છે. પરંતુ કોઈપણ કલ્પના મુજબ પ્રથમ સામાવાળા/રિટ અરજદારને તમિલનાડુ ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડને વ્યાજ સહિત રૂ. ૧૫,૫૩,૯૭૫/- ચૂકવવા માટે કહી શકાય નહીં અને અપીલકર્તા/તમિલનાડુ ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડ દ્વારા ઉપરોક્ત ચુકવણી અંગે પૂર્વશરત મૂકવી તે કાયદાની નજરમાં યોગ્ય અને કાયદેસર રીતે માન્ય નથી, એ કારણોસર કે પ્રથમ સામાવાળા/રિટ અરજદારે વીજળી કે ઊર્જાની ચોરી કરી ન હતી અથવા તારીખ ૧૯.૦૪.૨૦૦૧ ના રોજ પકડાયેલી વીજ ચોરીથી તેને કોઈ લાભ પણ થયો ન હતો અને વાસ્તવમાં, અગાઉના ભાડુઆત સેંગલમ્માલ પોતે જ તેના વીજ જોડાણ ખાતા નં. ૬૭-૧૭-૫૮૪ ના સંબંધમાં તેના માટે જવાબદાર હતા. વળી, આ કોર્ટના સુવિચારિત અભિપ્રાય મુજબ, બીજા સામાવાળા/તમિલનાડુ સ્લમ કિલચરન્સ બોર્ડના અગાઉના ભાડુઆત

સાથે બિલકુલ સંબંધ ન ધરાવતા પ્રથમ સામાવાળા/રિટ અરજદાર પર તેણી અને વીજળી સપ્લાયર વચ્ચેના કોઈપણ કરારના અભાવમાં પૂર્વ ભાડુઆતની જવાબદારી લાદી શકાય નહીં, ખાસ કરીને જ્યારે ખાતા નં. ૬૭-૧૭-૫૮૪ માં તારીખ ૧૯.૦૪.૨૦૦૧ ના રોજ કથિત રીતે ઊર્જાની ચોરી પકડાઈ હતી, જેમાં પકડાયેલી વીજ ચોરીનો ઉપયોગ અગાઉના ભાડુઆત એટલે કે સેંગલમ્માલ દ્વારા કરવામાં આવ્યો હતો.

૧૯. ઉપરોક્ત કારણોને ધ્યાનમાં રાખીને, આ કોર્ટ ઠરાવે છે કે અપીલકર્તા/પ્રથમ સામાવાળા દ્વારા તેના પત્ર નં. એઈ/ઓએન્ડએમ/વી.વા.નં.૫૩, તારીખ ૧૭.૦૩.૨૦૧૧ મારફતે પ્રથમ સામાવાળા/રિટ અરજદાર પાસેથી દંડ તરીકે વીજ ચોરીના ચાર્જસ પેટે રૂ. ૧૫,૫૩,૯૭૫/- ની રકમની કરેલી માંગણી/દાવો કાયદાની નજરમાં સ્પષ્ટપણે અસમર્થનીય છે અને તે હદ સુધી, અમે રિટ પિટિશનમાં વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશ દ્વારા લેવાયેલા દ્રષ્ટિકોણ સાથે સંમત છીએ. જોકે, આ કોર્ટ તમિલનાડુ ઇલેક્ટ્રિસિટી સપ્લાય કોડ, ૨૦૦૪ ના કલોઝ ૧૭(૯)(એ) ને ધ્યાનમાં રાખીને, આ હુકમની નકલ મળ્યાની તારીખથી બે અઠવાડિયાના સમયગાળામાં તમિલનાડુ ઇલેક્ટ્રિસિટી સપ્લાય કોડ, ૨૦૦૪ ના સંબંધિત નિયમ મુજબ સમયમર્યાદા નિર્દિષ્ટ કરીને અગાઉના કબજેદાર/ભાડુઆતના કાયદેસરના બાકી વીજ વપરાશ ચાર્જસ, પુનઃજોડાણ ચાર્જસ અથવા અન્ય આનુષંગિક ચાર્જસ ચૂકવવા પ્રથમ

સામાવાળા/રિટ અરજદારને જણાવતી નવી માંગણી નોટિસ/પત્રવ્યવહાર જારી કરવા અપીલકર્તા/પ્રથમ સામાવાળાને નિર્દેશ આપે છે. વધુમાં, પ્રથમ સામાવાળા/રિટ અરજદાર દ્વારા સદર દાવાની રકમની ચુકવણી કરવામાં આવે ત્યારે, અપીલકર્તા/ટીએનઈબી ને યથાપ્રસંગ, તાત્કાલિક પુનઃજોડાણ કરવા/પુનઃસ્થાપિત કરવા/નવું સર્વિસ કનેક્શન આપવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે છે.

૧૫. કોર્ટને જણાય છે કે સદર વિનિયમોની કલમ ૪.૧.૧૧ અન્ય કોઈપણ જોગવાઈઓથી મર્યાદિત નથી અને તે સ્વતંત્ર રીતે અમલમાં મૂકી શકાય છે. કલમ ૪.૧.૧૧ હેઠળ, જ્યારે ચોરીના ચાર્જ્સ પણ પરિસર સંબંધિત લેણી રકમ કહી શકાય, ત્યારે ઉપરોક્ત કેસમાં અપાયેલો નિર્ણય અરજદારોના લાભ માટે લાગુ કરી શકાય નહીં. અરજદારોના વિદ્વાન વકીલે સાનવિક એન્જિનિયર્સ ઇન્ડિયા પ્રા. લિ. વિરુદ્ધ મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશન ઓફ દિલ્હી અને અન્ય, (૨૦૦૭ એસ.સી.સી. ઓનલાઈન દિલ્હી ૧૦૦) ના કેસમાં દિલ્હી હાઈકોર્ટના વધુ એક ચુકાદા પર પણ આધાર રાખ્યો હતો. કોર્ટે સદર ચુકાદાનું અવલોકન કર્યા પછી જોયું કે તે કેસની હકીકતોમાં કોઈ લાગુ પડતો નથી.

૧૬. ઉપરોક્ત ચર્ચાઓને ધ્યાને લેતાં, પિટિશન રદ કરવાપાત્ર છે. તે તદનુસાર રદ કરવામાં આવે છે. રૂલ ડિસ્ચાર્જ કરવામાં આવે છે. જોકે, એ અવલોકન કરવું જરૂરી છે કે જો અરજદારો તેમના દ્વારા ખરીદવામાં આવેલા પરિસરમાં વીજ જોડાણ મેળવવા માટે પૂર્વ ઉપલોકતાની લેણી રકમ ચૂકવે અને જો કલમ ૪.૧.૧૧ ના

પ્રથમ ભાગને અલ્ટ્રા વાયરસ જાહેર કરતો આ કોર્ટની પૂર્ણ પીઠ દ્વારા આપવામાં આવેલો ચુકાદો માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા બદલવામાં ન આવે અથવા જો સામાવાળા નં. ૨ અને ૩ પૂર્વ ઉપભોક્તા સામે દાખલ કરેલા દાવામાં હુકમનામું મેળવવામાં સફળ થાય અને પૂર્વ ઉપભોક્તા પાસેથી બાકી લેણી રકમ વસૂલ કરે, તો સામાવાળા નં. ૨ અને ૩ એ અરજદારો દ્વારા પૂર્વ ઉપભોક્તાની બાકી લેણી રકમ પેટે ચૂકવવામાં આવેલી રકમ અરજદારોને પરત કરવી પડશે.

(સી.એલ. સોની, ન્યાયમૂર્તિ)

સહી/-

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.